

bance seznamy uzavřených obchodů s protokoly a si vyžaduje ve vyjímecných případech její schválení, nelze vyvozovati rozpor se spisy, uvedl-li odvolací soud v rozsudku, že platnost obchodů filiálky není závislá na schválení centrály, poněvadž tento závěr se shoduje v příčině sporného obchodu s výpověďmi svědků; zaslání opisů protokolů se děje z důvodů evidence (čl. 9 p. v.). Že by věc žalobcova byla rázu vyjímecného, k němuž filiálka potřebovala schválení ústředny, žalobce ani netvrdil. Vychází-li se ze skutkových zjištění nižších soudů, jest souhlasiti též s jejich právním názorem, že námitka nedostatku pasivní legitimace žalované jest opodstatněna. Poukaz dovolatelův na rozhodnutí čís. 3194 sb. n. s. tu nedopadá, poněvadž v něm šlo o žalobu na ústřednu, která byla proti zaměstnanci smluvní stranou, tedy běželo o případ skutkově odlišný od souzeného případu.

Čís. 13575.

Ustanovení § 224 čís. 8 c. ř. s., nový doslov, platí o sporech, které podle § 49 čís. 7 j. n. náležejí, nehledíc k hodnotě předmětu sporu, před okresní soudy.

Takovým sporem není, domáhá-li se hostinský na hostu zaplacení dluhu za odebrané zboží (pokrmu a nápoj).

(Rozh. ze dne 25. května 1934, R II 255/34.)

Žalobu hostinského proti hostu o zaplacení za dodané pokrmy a nápoje procesní soud první stolice zamítl. Odvolací soud odmítl žalobcovo odvolání pro opožděnost.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc odvolacímu soudu, by o odvolání podle zákona jednal a rozhodl.

Důvody:

Odvolací soud odmítl odvolání, protože prý bylo podáno opožděně, ježto prý šlo o věc feriální podle § 224 čís. 8 c. ř. s. V tom směru jest rekurs žalovaného oprávněn. Žalobce domáhá se zaplacení dluhu za odebrané nápoje a pokrmy. Ustanovení § 224 čís. 8 c. ř. s. platí o sporech, které podle § 49 čís. 7 j. n. náležejí, nehledíc k hodnotě předmětu sporu, před okresní soudy. Jsou to rozepře, pokud jde o hostinské, mezi nimi a jejich zákazníky, cestovateli a hostmi o závazcích z jejich vzájemného poměru vznikajících. Předpis ten jest přizpůsoben §§ 970 a 1316 obč. zák. a jeví se jako kompetenční norma starého receptum cauponum. Podle svého doslovu a účelu vztahuje se na vlastní nároky z poměru mezi hostinskými a zákazníky, nelze však jej rozšiřovati na pohledávky hostinského za zboží hostem odebírané. Jestliže tedy odvolací soud, doplniv řízení, došel k závěru, že nejde o pohledávku z kontokorentního poměru mezi stranami jak měl za to soud první stolice, nýbrž o pohledávky z původního poměru mezi hostinským a hostem a jestliže pokládal spor za feriální podle § 224 č. 8 c. ř. s. a odmítl odvolání jako opožděné, učinil tak neprávem, neboť tento spor nelze podřaditi pod ustanovení § 49 čís. 7 j. n. a § 224 čís. 8 c. ř. s.